

Predmet: Zvornik II (Branko Grujić i Branko Popović)

Broj predmeta: K.V.br.6/08.

Glavni pretres 18. 02. 2010.

Izveštaj: Slavica Jovanović i Našata Kandić punomoćnice oštećenih

Saslušanje svedoka Vase Erića

Tokom 1992. bio je predsednik Osnovnog suda u Zvorniku. Za činjenicu da su Muslimana sa područja opštine Zvornik zatvarani i ubijani u Domu kulture Čelopek, Tehničko-školskom centru u Karakaju, Sudu za prekršaje, *Gerinoj klanici* i drugim mestim, saznao je kasnije. Pred Osnovnim sudom u Zvorniku vođeni su postupci u slučajevima ubistva Srba, a ne seća se nijednog postupka koji je vođen u slučaju ubistva Muslimana. Negira iskaz Petra Ristića, u to vreme istražnog sudije, da ga je svedok u svojstvu predsednika suda, slao na uviđaje kod TŠC i *Gerine klanice* gde je video veliki broj tela ubijenih Muslimana. Zna da je formirana Komisije za asanaciju bojišta, ali ne zna bilo šta o njenom radu. Na predočavanje izjave svedoka Petra Tanića, koji je u svojstvu policajca obezbeđivao rad Komisije za asanaciju bojišta i kod *Gerine klanice* video stotinu tela ubijenih Muslimana, svedok kaže da mu to nije poznato. Sastancima Privremene vlade na kojima je prisustvovao predsedavao je optuženi Branko Grujić. Optuženi Branko Popović, koga svedok zna po imenu Marko Pavlović, je u periodu maj-jun 1991. bio Komandant štaba TO Zvornik. Nakon rata na teritoriji opštine Zvornik, iz masovnih grobnica, vršene su ekshumacije posmrtnih ostataka ubijenih Muslimana.

Pitanja članova veća

Poznato mu je da su iz sela u okolini Zvornika iseljavani meštani Muslimani i da su u neka od tih sela naseljeni Srbi. Istražni sudija Petar Ristić nije ga obaveštavao o bilo kakvim istragama koje je sprovodio u slučajevima masovnih ubistava.

Pitanja zamenika tužioca

Ne može da objasni šta je preduzimao u situaciji kada je odlukom Predsedništva Republike Srpske od 20. maja 1991. godine kojom je nadležnost za postupanje u predmetima ubistva sa Okružnih preneti na Osnovne sudove, niti da li je u vezi sa tim komunicirao sa tužilaštvom i policijom. Nije mu poznato da li je sudija Petar Ristić krivičnoj pisarnici suda dostavljao zapisnike sa uviđaja koje je vršio.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Nešto pre ratnih sukoba, u Osnovnom sudu u Zvorniku, razrešeno je dužnosti, svih 6 sudija Muslimana. Ubistva Muslimana jesu bila kažnjiva, ali ne može da objasni zašto niti jedno ubistvo nije procesuirano. U tom periodu u Zvorniku je bilo paravojnih formacija.

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da je za zatvaranje Muslimana u Domu kulture u Čelopeku i TŠC saznao dok su oni bili tamo, a za okolnost da su ubijeni, par dan nakon toga. Sa optuženim Brankom Grujićem kao predsednikom Privremene vlade, o tome nikada nije razgovarao.

Pitanja oštećenih

Na putu od kuće do posla prolazio je pored Suda za prekršaje, ali nije mogao da vidi šta se u toj zgradi dešava. Ne zna ko je u tom periodu bio predsednik suda za prekršaje.

KOMENTAR: Svedok nije dao ni jedan odgovor na mnogobrojna relevantna pitanja upućena od strane predsednice, članova veća i punomoćnica oštećenih. On kaže da mu nije poznat rad

istražnih sudija; stvarna nadležnost za vođenje krivičnih postupaka u slučajevima ubistva; zatvaranja i ubistva Muslimana; angažovanje policije na čuvanju zatvorenih lica; aktivnosti paravojnih formacija i drugo, što mu je objektivno moralo biti poznato budući da je godinama pre i nakon tog događaja obavljao funkciju predsednika suda.

Saslušanje svedoka Mihajla Galića

Krajem aprila 1991. mobilisan je u sastav Reonskog štaba TO u Čelopeka, gde je bio je jedan od starešina. Komandant štaba bio je Momčilo Vasiljević. Tokom juna i jula 1991. bio je angažovan na formiranju Trećeg bataljona Vojske Republike Srpske. Komandu za formiranje Trećeg bataljona izdao mu je 2. juna 1992. potpukovnik Vidoje Blagojević.

Pitanja predsednice veća

Iako je u tom periodu boravio u Čelopeku, tvrdi da mu nije poznato zatvaranje, masakriranje i ubijanje civila Muslimana iz Diviča u Domu kulture u Čelopeku. Njegov zamenik bio je Obren Marković, komandant zborničke brigade bio je Milan Blagojević, a komandir čete TO Čelopek bio je Milutin Batić. Njegov zadatak na formiranju Trećeg bataljona bio je da od seoskih četa TO koje su bile formirane po tetitorijanom principu, oformi jednu jedinicu. U sastav njegovog bataljona ušle su seoske čete TO Kiseljak, Jasenica, Skočići, Trnovica, Pećane, Ročevići, Pilica i Lokanj. Komandno mesto Trećeg bataljona bilo je u Kiseljaku. Za zatvaranje i ubijanje civila Muslimana u TŠC u Karakaju saznao je naknadno, a nije mu poznato da je četa TO Karakaj bila angažovana na njihovom čuvanju. Nije mu poznato da je četa TO Pilica od 5. do 8. juna čuvala Muslimane zatvorene u Domu culture Pilica.

Pitanja zamenika tužioca

Reon Klisa, Đulići, Bijeli Potok pripadali su reonu odbrane Prvog bataljona. U reonu odbrane njegovog bataljona bilo je pripadnika neke paravojne jedinice iz Srbije. Oni su se ponašali samovoljno, te su zbog toga odatle udaljeni.

Pitanja branilaca optuženih

Potpukovnik Blagojević mu nije izdao bilo kakvu pismenu naredbu ili ovlašćenje za za formiranje Trećeg bataljona. Tokom maja 1991. u Čelopeku je viđao autobuse *Dinatransa*.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Komandno mesto na kome se nalazio svedok bilo je kilometar i po udaljeno od Doma kulture u Čelopeku u kome su bili zatvoreni Muslimani iz Diviča. Nije mu poznato da su se pripadnici TO Pilica, pre angažovanja na čuvanju zatvorenih Muslimana u Domu kulture u Pilici, nalazili na položaju u Parlogu. Komandir čete TO Pilica je bio dužan da ga izveštava o tome na kojim zadacima angažuje pripadnike svoje čete.